

който го слѣдшаха, на рѣзъматъ мѣ и на ѿговори те мѣ.

48 И като го видѣха, почдѣхасе: и рече мѣ майка мѣ: чѣдо, защо ни направил така; что, баща ти и азъ го скорѣе те трасихме.

49 И рече имъ: а защо ме трасихте; не знаете ли, че трѣкѣва да самъ въ работѣ те на-Отца моего;

50 Я они неразѣмѣха дѣма та чтого имъ рече.

51 И слѣзе съ нихъ, и доиде въ Назарѣтъ: и покорѣваше имъ се. Я майка мѣ вѣрдеше сички те тѣла дѣмъ въ срдцѣ то си.

52 Я Исусъ предспѣваше и растѣше съ мѣдрость та, и съ вѣзрастатъ и съ дѣрка та предъ Бга и предъ человекѣи те.

ГЛЯВЯ Г.

И въ пятнадцата та година на-владѣніе то на-Тиверіа кесара, когато властвѣваше Понтийскій Пилатъ во Иудеѣ та, и когато иродъ властвѣваше надъ четвѣрта та частъ въ Галілеѣ та, и кратъ мѣ Филипъ властвѣваше надъ четвѣрта та частъ въ Иудеѣ и въ Трахонитска та страна: и Иѳсаній властвѣваше надъ четвѣрта та частъ ѿ Авѣлиніа;

2 Во време то на-архїерїи те Анна и Каїафа, кѣдѣ дѣма Бжїѣа ко Иѡанна сына Захарїева въ пѣстына та.

3 И ѡиде по сичка та страна, коато ѣ околѡ Иордана, и проповѣдѣваше крещенїе на-покаанїе то за прощенїе на грѣховѣ те:

4 Какѡто ѡ ѣ писано въ книга та на-слова та на-Исаїа пророка, който говори: гласъ на-оногова, който вѣка въ пѣстына та, пригответе пѣтъятъ Господень, правы мѣ правѣте пѣтѣки те.

5 Секоя долина ѡе да се напжани, и секоя гора и могила ѡе да се снїши: и кривите ѡе се исправатъ, и лѡшите пѣтѣица, ѡе бѣдатъ глѣдки.

6 И секоя плѡтъ ѡе види спасенїе то Бжїѣе.

7 Говореше прочее на народите, който излазѣха да се крещаватъ ѿ негѡ: змїичѣ та сѣхиднини, кой ви казѡ да кѣгате ѿ гнѣватъ, който ѡде;

8 Сотворѣте прочее плѡдове достѡйны на-покаанїе то: и не начинайте да говорите въ себе си: Отца имамы Авраама. защото ви говоримъ, че Бгъ може ѿ тѣла каменѣ да вѣдїгне чѣда на Авраама.

9 Защото вече и стѣкира та